ſedda, ja teggi neile Jodud, ja teiſet Homikul wanduſid nemmad ſelle peäle teine teiſele, ja Iſaak ſaatis neid ärra Rahhoga enneſe jureſt.

§. 159. Kui Iſaaki wannem Poeg Eſaw olli nellikümmend Aastad wanna, wöttis ta enneſel Naeſi ſeältſammaſt Kanaani-Maalt, Hetti-Rahwa Tüttardeſt (§. 138.), ja needſammad ollid omma pahha Wiſide pärraſt Iſaakile ja Rebekkale ſelgeks Melehaigusseks. Agga Rebekka, kes Jakobbit ennam armastas, kui Eſawit, teädis omma terraſe Nou läbbi ſedda raskeste kül Eſawile kätte maksta, kui meie nüüd pea nähha ſame.

§. 160. Se ſündis, kui Iſaak ollt wannaks ſaand, ja temma Silmad seggaſeks jänud, et need ennam ei ſellerand, ſis kutſus ta Eſawit, omma wannemat Poega, ja ütles: Wata nio Poeg, ma ollen wannaks ſanud, ja ei tea mitte omma Surma Päwa; wötta nüüd ommad Riistad, omma Noolte Tup ja omma Ammo, ja minne wälja, ja laſſe mulle Metſa-Lindo (§. 152.), ja te mulle magguſat Roga, nenda kui mo Mele pärraſt on, ja to mulle, et ma ſöön, ja et minno Hing ſind önnisab, enne kui ma ſurren. Eſaw läks ſe Sanna peäle wälja, Lindusid laſkma.

§. 161. Temma Emma Rebekka kulis keik mis Iſaak olli räkinud Eſawile, ja läks, ja andis ſedda teäda omma kallima Pojale Jakobbile, ja ütles temmale: Kule nio Poeg nüüd keiges Nelias mo Sanna, nenda kui minna ſind käsſin! Minne Puddo-Lojuste jure, ja to mulle ſeält koks head Talle, et ma neid waimistan ſo Iſale niſuguſeks Roaks, kui ta Mele pärraſt on, ja ſapead ſedda omma

Iſ-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1778, lk. 30